

1. Увод.....	3
2. Ставови-дефиниције, поделе.....	4
2.1. Формирањеставова.....	5
2.2. Деловање ставова.....	7
2.3. Ограничавање ставова.....	7
2.4. Мењање ставова.....	8
3. Ставови родитеља у раном детињству.....	9
4. Ставови родитеља, класификација.....	10
4.1. Са аспекта поделе власти.....	10
4.2. Са аспекта поделе љубави.....	12
5. Ставови родитеља који негативно делују на развој личности.....	13
6. Зашто су ставови значајни за породично васпитање?.....	16
7. Закључак.....	18
8. Литература.....	19

1. УВОД

Има много тренутака у нашим „ одраслим" животима када на просто завидимо деци када се безбрижно, али са пуним срцем играју.

Волели бисмо да можемо да се вратимо у године када је једино наша обавеза била да растемо и да се играмо. Када смо били сасвим мали, играли смо се сами, али временом за то нам је било потребно друштво, а највише смо волели када су се у том друштву нашли наши родитељи.

Није потребно много педагошке образованости да бисмо схватили колики значај у томе има партнерство оца и мајке са децом. Прве одрасле особе са којима се деца идентификују су управо родитељи.

Дешава се, међутим, да родитељи своју улогу своде на дисциплиновање и вербално учење детета. Породица је још увек амбијент који детету пружа услове без којих нема доброг одрастања, а то су, сигурно љубав и заштита. Није оно само храна за тело, већ и за душу. Отац и мајка су најпожељнији савезници, пријатељи и партнери своје деце.

Родитељи који заједнички подижу своје дете, који једноставно делују на њега и делима и примерима, подједнако се осећају одговорним за његов развој. Они су први зидар целокупне дечје личности и од тога какав ће материјал уградити и како ће га уградити у личност свога детета у великој мери зависи будућност и родитеља и његовог детета.

Дете опонаша родитеља, прихватата његове ставове, моралне норме и према њима се управља. Уколико речи и начин његовог понашања не иду у истом смеру, дете је у почетку збуњено, а касније рецимо не придаје никакав значај, већ само добија начин понашања својих родитеља, јер примери привлаче дечију пажњу.

Пре свега са дететом најпре треба покушати на леп начин. Много се више успеха може постићи разговором, него придикама, принудом, присилом и батинама. Многи родитељи неће да се баве дететом, немају времена да се са њим разговарају, да га упуте, да га опомену, науче, него све решавају батином, јер је то најлакше, ту не треба мислити. Међутим, не треба мислити, али батина ништа не решава, него све још погоршава, код детета развија пркос, тврдоглавост, отпор, мржњу, а не формирају никакве позитивне црте карактера.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com